

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615210785
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1615210785.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., reg. č. 572 79 667, Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVA GABRIELA s. r. o., Trenčín, 1. mája č. 173/11, IČO: 47 234 679, za ktorú koná Mgr. Gabriela Goliašová, proti žalovanému: U. Y. X. L. A. Á. C. I. Š. , W. H. XX.XX.XXXX, M.C. F. Y. N., o zaplatenie 551,26 € s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 22. januára 2019, č. k. 5 C 1569/2015-90, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 22. januára 2019, č. k. 5 C 1569/2015-90, z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Rozsudkom zo dňa 22.1.2019, č. k. 5 C 1569/2015-90, súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 551,26 € s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 6,33 €, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 551,26 € od 7.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 297 písm. a), § 219 ods. 3 C.s.p. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.11.2014 uzavrel so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru žalovanému s výškou úverového rámca 500,- €. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je uvedený v zmluve. V splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. S úhradou svojho záväzku bol žalovaný v omeškaní v súlade s výpisom čerpania, splátok a úhrad. Žalovaný bol žalobcom vyzvaný listom zo dňa 29.6.2015 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 616,26 €. Voči žalovanému eviduje žalobca ku dňu podania žaloby dlh vo výške 551,26 € ako istinu. Na výzvu súdu sa žalovaný k žalobe nevyjadril.

1.2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25.11.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému s výškou úverového rámca 500,- €, ktorý mal žalovaný splatiť v mesačných splátkach 4 % z dlžnej čiastky (min. 12,- €). Bol dohodnutý úrok z úveru vo výške 26,28 %, ročná percentuálna miera (ďalej len RPMN) 38,70 %, priemerná hodnota RPMN predstavovala 24,28 %, termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci. Súčasťou úverovej zmluvy boli úverové zmluvné podmienky (ďalej len ÚZP), ktoré upravovali podmienky splácania úveru, ako aj sankcie v prípade nedodržania úverovej zmluvy. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.6.2015 žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie dlhu najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania tejto výzvy, pričom z podacieho hárku nevyplýva, kedy táto výzva bola žalovanému doručená. Súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že jedným z predpokladov úspechu žalobcu v sporovom konaní je preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v žalobe (aktívna vecná legitimácia) a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti (pasívna vecná legitimácia). V každom

súdnom sporovom konaní existuje okruh otázok, ktoré súd skúma i bez návrhu. Medzi takéto otázky patrí i aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného. Vecná, či už aktívna alebo pasívna legitímácia je stav plynúci z hmotného práva, podľa ktorého strana je subjektom práv či povinností, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej či pasívnej legitímácie strán je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby, pričom súd v tomto smere nie je viazaný poučovacou povinnosťou stanovenou v § 160 C.s.p. Poučovacia povinnosť súdu je obmedzená len na poučenie strán o ich procesných právach a povinnostiach (procesných úkonoch, ktoré môžu vykonať, ich dôsledkoch a procesnom postupe). Nemožno však z nej vyvodit' povinnosť súdu poučiť žalobcu o tom, že nie je aktívne legitímovaný, keďže by tak už nešlo o poučenie o procesných právach a povinnostiach, ale o poučenie o hmotnom práve, ktoré súd nie je povinný a ani oprávnený poskytnúť. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v žalobe uviedol, že právnym predchodcom žalobcu je spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.9.2015 súd zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vzniknutú z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.11.2014, na žalobcu, a to dňom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 18.3.2013. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.3.2013 nebola k žalobe priložená a do dňa vyhlásenia rozsudku nebola súdu k nahliadnutiu predložená a to ani po predchádzajúcej výzve súdu na jej doloženie. Navyše podľa oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.9.2015 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky žalobcu dňom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 18.3.2013 a zmluva o úvere bola medzi stranami uzavretá až dňa 25.11.2014, t.j. došlo k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky. Z týchto skutočností mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky a žalobca na podanie žaloby nebol aktívne legitímovaný, preto žalobu zamietol.

1.3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p., keď žalovaný ako plne úspešná strana sporu by mal nárok na náhradu trov konania. Žalovaný však náhradu trov konania nežiadal, v konaní mu ani žiadne nevznikli, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v jeho zamietajúcej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v spore a zároveň, že pohľadávka v čase postúpenia neexistovala. Dôvodil, že odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu ako hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že právnym následkom oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky je povinnosť dlžníka plniť postupníkovi, v opačnom prípade, t.j. ak postupca neoznámí postúpenie pohľadávky dlžníkovi, právnym následkom je skutočnosť, že dlžník je naďalej povinný plniť postupcovi. Žalobca zdôraznil, že postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa, keďže nedošlo ani k zmene podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ani k zmene platobných údajov. Pohľadávka síce bola postúpená na postupníka, avšak táto aj naďalej zostala v správe pôvodného veriteľa (postupcu). O tejto skutočnosti svedčí i ten fakt, že platobné údaje, t. j. číslo účtu a variabilný symbol, ostali naďalej rovnaké. Zo strany žalovaného však nedošlo po postúpení k žiadnej úhrade. Posledná úhrada bola vykonaná dňa 11.2.2015 a žalovaný dosiaľ neuhradil ani istinu z poskytnutého úveru. Žalobca zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23 Co 259/2017, ktorý v bode 26. rozhodnutia uviedol nasledovné: „Je v danej veci potrebné súhlasiť s názorom žalobcu, že postup pri postupovaní pohľadávky, ktorý zvolil v prejednávanej veci, žiadny právny predpis nevyklučuje a ak mal žalovaný pochybnosti, kto je veriteľom, mohol svoj záväzok plniť postupcovi (pôvodnému veriteľovi, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.). Z ustálenej súdnej praxe nevyplýva, že každé postúpenie pohľadávky právnickej osobe mimo územia Slovenskej republiky je neprijateľné, zhoršujúce vymožiteľnosť alebo zabezpečenie pohľadávky spotrebiteľa. Odvolaciemu súdu nie je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že by doposiaľ bola vyhodnotená zmluva o postúpení pohľadávok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., so spoločnosťou AB 1 B. V. so sídlom v Amsterdame ako neplatná, pričom rozhodoval v niekoľkých desiatkach podobných súdnych sporov. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalovaný bol vypočutý na pojednávaní dňa 07.07.2016 a vo výpovedi nespochybnil žiaden z listinných dôkazov, naopak uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že uzavrel zmluvu o úvere a za požičané peniaze si kúpil nábytok do domácnosti. Úver prestal splácať z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti a zmenšeniu jeho príjmu. Neuviedol, že by zaplatil viac, ako sumu 787,16 eura a bol ochotný zvyšok dlžnej sumy doplatiť. S prihliadnutím k vyššie uvedenému, ako aj k výpovedi žalovaného odvolací súd sa priklonil k právnemu názoru žalobcu, že je aktívne legitímovaný na podanie žaloby a je potrebné sa vecne zaoberať nárokom žalobcu uplatnenom v žalobe.“ Poukázal aj

na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.5.2009, sp. zn. 5 Obo 93/2008, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu na majetok postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho povinnosti dlh splatiť. Povinnosť dlžníka sa potom, ak mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 OZ, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku. Je len vecou dohody postupcu a postupníka, kedy a či vôbec dlžníkovi oznámia, že došlo k postúpeniu, to platí aj voči tretím osobám. Nemožno vylúčiť ani dohodu, že postúpenie neoznámia vôbec.

K platnosti o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka.“ Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný postúpenie pohľadávky nespochybnil; svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore preukázal Oznámením o postúpení pohľadávky. Ďalej uviedol, že si uvedomuje aj chybné uvedené dátum zmluvy o postúpení pohľadávky v oznámení o postúpení, avšak jedná sa o chybu v písaní. Aj napriek chybe v písaní je žalobca toho názoru, že predmetná pohľadávka bola postúpená na Holandskú spoločnosť AB 2 B.V. platne, keďže z hmotnoprávneho úkonu je viac ako zrejmé, že k postúpeniu reálne platne došlo. Podľa žalobcu chyby v písaní, či v počítaní samy o sebe nespôsobujú neplatnosť zmluvy o postúpení. Zaslanie oznámenia o postúpení pohľadávky postupcom žalovanému žalobca preukázal poštovým podacím hárkom, ktorý osvedčuje že „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ bolo zaslané na adresu žalovaného. Na podporu svojich tvrdení o preukázaní aktívnej vecnej legitímácie v spore poukázal ďalej na rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 6.9. 2018, sp. zn. 8 C 11/2015, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.1.2017, sp. zn. 9 Co 236/2016. V prílohe súdu doručil aj listinu preukazujúcu postúpenie pohľadávky. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmeniť a žalobe vyhovieť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p.).

5. Predmetom konania je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie pohľadávky, ktorú získal zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretú medzi ním ako postupníkom a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ako postupcom.

6. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

7. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi (1). Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (2).

8. Z ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie

postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby, ako prejudiciálnu otázku, skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 210/2001, nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.9.2014, R 119/2003). Odvolací súd poukazuje na to, že doterajšia súdna prax sa od uvedeného názoru, prezentovaného v spomínaných rozhodnutiach, neodklonila.

9. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 18.9.2015, odoslaným žalovanému dňa 21.9.2015 (č. l. 19 až 22 spisu). Z podacieho hárka na č. l. 21, 22 spisu je zrejmé, že zásielka bola žalovanému doručovaná na adresu, ktorú ako dlžník uviedol pri uzatváraní úverovej zmluvy ako adresu svojho trvalého bydliska, ako aj adresu pre doručovanie pošty. Z Hlavy 16, § 4 Záverečných ustanovení Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (č. l. 30 a nasl. spisu), vyplýva, že žalovaný ako klient svojím podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že sa zdržuje na adrese svojho trvalého bydliska, prípadne adrese uvedenej ako adrese pre doručovanie (Y.), že dáva výslovný pokyn, aby mu spoločnosť doručovala písomnosti na túto adresu a zároveň sa zaviazal spoločnosti neodkladne oznámiť zmenu tejto adresy.

10. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď sa v prejednávanej veci neriadil ustanovením § 526 Občianskeho zákonníka, na základe čoho došiel k predčasnému právnomu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Za účelom jej vyriešenia sa javí ako dôvodné doplniť dokazovanie doložením plnomocenstva, ktorým bola Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. splnomocnená na oznámenie postúpenia pohľadávky od postupcu (pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s.) dlžníkovi, t.j. zistiť, či spomínaná advokátska kancelária bola oprávnená v mene pôvodného veriteľa (postupcu Home Credit Slovakia, a.s.) oznámiť dlžníkovi (žalovanému) postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na predčasný záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní tento už ďalej neskúmal, či je žalobcom uplatňovaná pohľadávka dôvodná, prípadne v akej výške. Po doriešení otázky, či bola advokátska kancelária oprávnená v mene pôvodného veriteľa oznámiť dlžníkovi (žalovanému) postúpenie pohľadávky, bude úlohou súdu prvej inštancie posúdiť dôvodnosť uplatňovanej pohľadávky, a to z hľadiska spotrebiteľského práva.

11. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C.s.p. a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 C.s.p. na ďalšie konanie. V zmysle ust. § 391 ods. 2 C.s.p. je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

12. Odvolací súd, vzhľadom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušil aj výrok o trovách konania (§ 379 písm. a) C.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku
procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie
prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

a prostriedky